

Brakman, Willem (1988), *Heer op kamer*. Amsterdam, Querido. Tweede druk.

Dit is het eerste dat ik lees van Brakman en het zal ook het laatste zijn. Wat een oeverloos gelul en wat voor een verward verhaal. Ik snap er gewoon niets van. De stijl is langdradig en de twee brieven in cursief op het einde zijn volstrekt onleesbaar. Ik werd er zenuwachtig van. Brakman schrijft zinnen waar geen touw aan vast te knopen is, zoals:

“Een gaaf en lichtend punt was het derhalve in haar herinnering, dat haar, alleen om dat herinneren verminderd, daar aan haar vuurtje nog de tranen naar de ogen joeg.” (11)

“Op die wijze had het tweetal zich ontoelaatbaar toegevoegd aan de werkelijkheid van het te bedienen moment [...]” (14)

“De diepte van de schrik staat garant voor veel aan de deur en alles daarin neemt zijn eigen tijd, want er zijn zaken onder die net zo min het daglicht als een lange duur verdragen, zij bestaan slechts in een flits, zoals woedende overledenen met hun dorre, lange knok;” (33)

Soms begrijp je de woorden en de zinsconstructie wel, maar de betekenis niet:

“Hij heette Hearn, zijn rug was recht, zijn schedel goed gevormd, zijn gezicht vertoonde innemende trekken en zijn gebaren waren elegant en sierlijk, en in deze zin vertegenwoordigde hij het onvermijdelijke.” (12)

“Eenmaal thuis en weer in de keuken legde ze de krant nog dichtgevouwen op de tafel en genoot van de luxe hem daar te zien liggen als eens.” (75)

Inhoudelijk begrijp ik ook niet hoe die Hearn, die blijkbaar aangenomen wordt als knecht, een partij zou kunnen zijn voor de dochter van de baas. (12 en vv.)

“Mr Hearn had voor het open venster van zijn slaapkamer gestaan en een kort ogenblik bewegingen gemaakt die in het verlengde lagen van warme grond en een ongekend licht over de tuin.” (19)

Een zeldzame keer is er een geslaagd beeld:

“[...] toen de oven zo stonk als een afgebrand huis waarover het heeft geregend.” (25)

“Het was een intens droeve kop, een ware stronk van smarten met een ingedrukte wanhoopsmuil en kapotgehuilde ogen [...]” **[over een vis, gekocht op de vismarkt]**

Wordt verkocht aan De Slegte. Het is nog gelukt ook!

Philip Vermoortel

08-2019